

GODPOURRI

Tragikomedie in 13 scènes

door

BRIAN LAURET

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GODPOURRI** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BRIAN LAURET** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2023 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **16** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. **Telefoon:** (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Pyrorna - gedeprimeerde en sarcastische jongedame op zoek naar zichzelf

Hoko - briljante maar gehandicapte jongeman, een wat zielige en tragische figuur maar uiteindelijk ook meedogenloos en egoïstisch.

Zeus - licht ontvlambare oppergod

Hermes - sluwe god die Zeus' rol tijdelijk waar moet nemen

Iris - moderne, ruimdenkende godin van de regenboog

Musides - Pyrorna's docent

Ananke - personificatie van de Noodzaak

Melinoë - chagrijnige godin van geesten

Ploutos - vriendelijke god van de rijkdom

Gaia - de aardgodin, 'oma der goden'

Proteus - licht zielige zee-god die de toekomst kan voorspellen... maar niet erg concreet

Mnemosyne - godin van het geheugen

Brasso - een gokker

Temptos - een gokker

Dublör - een gokker

De Barman - barman van de gokhal

(de dikgedrukte rollen zijn klein en kunnen dubbelrollen zijn. In principe volstaat een kleine cast maar zijn er rollen genoeg voor een groter aantal spelers)

Mogelijke figuranten: medeleerlingen van Pyrorna, stedelingen, extra goden of mythologische figuren, extra gokkers en Nyx, de Nacht(godin), geesten rond Melinoë

DECOR:

Voor *Godpourri* kunnen een minimalistisch decor en toneelindeling al volstaan maar bestaan er aanzienlijke mogelijkheden voor uitbreiding. Minimaal moet voorzien worden in een set met bijpassende decorstukken voor:

- Een (rots)strand met rotsblokken
- Een agora/zaal/openbare ruimte met spreekgestoelte
- (De suggestie van) Bomen en/of struiken voor buitenscènes
- Een kantoor
- Een gokhal
- Een spookachtige onderwereldsetting

Dit kan allemaal met minimale middelen. Het is aan te bevelen om het toneel in twee a drie vlakken te verdelen zodat scènes naast elkaar uitgevoerd kunnen worden en sets/decorstukken meermaals gebruikt kunnen worden.

Verder kan er veel bereikt worden met de juiste geluiden en belichting.

KLEDING EN REKWISIETEN:

Godpourri's klassiek-mythologische setting betekent dat kleding in antieke Griekse stijl gepast is (denk hierbij aan toga's en tunieken). Daarnaast is in het script voor sommige personages aangegeven wat ze dragen. Omdat het stuk zich wel geruime tijd ná de bekende mythes plaatsvindt, is er wel ruimte voor een update van de kleding en ook van rekwisieten. Moderne kleding en voorwerpen kunnen dus wel degelijk gebruikt worden en zijn soms ook nodig (zoals een fotoalbum). Hoewel het stuk niet erg anachronistisch bedoeld is, zijn anachronistische kleding en rekwisieten wel acceptabel en goed verdedigbaar afgaand op script en setting.

AANWIJZINGEN VOOR SPELERS EN REGISSEUR:

Godpourri drijft voor een groot deel op Griekse mythologie en verwijzingen daarnaar. De auteur vindt het daarom zeer belangrijk dat namen, verwijzingen en kosmologische informatie van en over deze setting zoals in de tekst genoemd *aangehouden* worden. Deze zijn (met uitzondering van de namen van enkele 'nieuwe' goden) allemaal gebaseerd op het corpus van de mythologie en niet willekeurig, inwisselbaar of verzonnen.

Het stuk leent zich voor zowel drama als komedie. Streef er als speler en regisseur naar beide in te zetten zodat de uitvoering niet te lichtzinnig of juist te zwaar wordt.

De rol van Pyrorna vergt wat soepelheid en lenigheid. Houd hier met een keuze voor een vertolker van haar rol rekening mee.

Scène 1

Het doek opent zodat het doek kan vallen

ANANKE: Gegroet allen. Mijn naam is Ananke. Ik ben de Noodzaak. Het was mijn wil dat er iets kwam uit niets. Toen er eenmaal iets was, was het ook mijn wil dat er steeds meer zou komen. De allereerste goden die tegelijkertijd de bouwstenen en de bouwers waren van de wereld en het universum ontstonden omdat ik het wilde en omdat het noodzakelijk was vanaf het moment dat zij noodzakelijk waren. Ik maakte Complexiteit, ik maakte Tijd, ik maakte Voortplanting, ik maakte Ontwikkeling en Vooruitgang. Door mij werd het noodzakelijk dat er elementen, levende wezens, goden, monsters, mensen, plezier, ellende, lijden, hoop, kunst, oorlog en al het andere zouden ontstaan. Ik rolde het tapijt uit van de eeuwen, een tapijt dat met de seconde breder, ingewikkelder en mooier werd en wordt.

(houdt even stilte en laat de volgende zin kil en hard vallen:)

Ik zal het tapijt ook weer ontrafelen en oprollen. Ook dat is noodzakelijk.

(stilte)

Er zal weer niets zijn. Er zal weer iets zijn. Er zal weer meer zijn. Er zal weer veel zijn. En daarna zal er opnieuw niets zijn. Ik wil dat het zo gaat en dat maakt het noodzakelijk. *(maakt langzaam een symbolische beweging waarbij ze haar armen eerst tegen zich aangedrukt houdt met zacht gebalde vuisten, haar nek gebogen, haar ogen neergeslagen. Vervolgens 'ontvouwt' ze zich door haar ogen te openen, haar hoofd te heffen, haar armen langzaam uit te strekken en uiteindelijk haar vuist langzaam te openen en haar vingers uit te strekken. Vervolgens keert ze deze handelingen om tot ze zich weer klein gemaakt heeft. Ze spreekt verder in deze houding)*

Niets. Iets. Meer. Veel. Niets. Het was zo, het is zo, het zal zo zijn. Ik herinner me wat was en ik herinner me nu al wat zal komen.

(houdt weer even stilte)

Het niets zal snel weer komen. Dat is een noodzaak.

(Het toneelbeeld wordt zwart en ANANKE gaat af.)

Scène 2

Pyrorna wordt overhoord

(Er is rechts in beeld een kantoortje of werkplek te zien waar een oudere, streng uitziende heer aan tafel zit, papieren doorneemt. Links in beeld, buiten het kantoor zit een jonge vrouw te wachten op een stoel. Ze kijkt somber voor zich uit en haalt dan een mes uit een zak in haar kleding of haar tas. Ze bekijkt het mes en speelt er mee met een verbeterd blik. Enkele malen zet ze nadenkend het mes op een pols of haar hals, totdat ze door de oudere heer, MUSIDES, binnen wordt geroepen. Ze bergt snel haar mes op, herpakt zich en stapt het kantoor binnen.)

MUSIDES: ...zo Pyrorna, goed dat je er bent. Ik hoop dat je je goed voorbereid hebt op deze mondelinge toets Topografie. Zoals aangegeven zal ik je testen op je algehele kennis van de topografie en ontstaansgeschiedenis van de wereld. Je krijgt zometeen eerst een wereldkaart te zien zonder plaatsnamen, waarna ik je zal vragen de namen van een aantal delen ervan te benoemen. Ik zal af en toe ook een vraag óver die plaatsen stellen. Ben je er klaar voor?

PYRORNA: Het zal moeten, haha. Ik zal in ieder geval mijn best doen, meneer Musides.

MUSIDES: Prima, dan beginnen we. *(rolt een grote kaart open met daarop de mythologische geografie van de oud-Griekse klassieke godsdienst, een wereldkaart van een platte wereld, met een hemelkoepel, een omgekeerde koepel aan de onderzijde en een omcirkelende 'wereldrivier' met daarin een aantal eilanden, op de rand van de wereld. Rondom de wereld ligt een rand van bergen die voorkomen dat het water van de wereldschijf valt)* Hoe noemen we dit enorme waterlichaam?

PYRORNA: Dat is de omcirkelende wereldrivier en de belichaming van Okeanos tegelijk.

MUSIDES: Heel goed en volledig. De meeste kinderen van Okeanos vallen uiteen in twee hele grote groepen, welke zijn dat?

PYRORNA: Dat zijn de Okeaniden, de vrouwelijke rivieren en wateren en de Potamoi, de mannelijke rivieren. Er zijn er zo'n 3000 van beiden.

MUSIDES: Goed zo. Hoe noemen we deze koepel onder de aarde?

(wijst)

PYRORNA: Dat is Tartaros, de 'diepe put', het tegenovergestelde van de hemelkoepel. Het diepste punt van Tartaros zit zover onder de aarde als het hoogste punt van de hemel erboven staat. Geen fijne plek.

MUSIDES: Allerminst. *(licht bezorgd)* Laten we hopen dat we er geen van beiden ooit heen zullen moeten. Monsters en gruwelijke straffen...mogen we de goden nooit op hun tenen trappen! *(beweegt de ogen naar boven en mompelt snel iets)* Laten we verder gaan. Hoe heet dit eiland en wat is er bijzonder aan zijn oorsprong? *(wijst op een eiland)*

PYRORNA: Dat is Delos, het lichaam van de godin Asteria zelf. Ze veranderde zichzelf eerst in een kwartel en daarna in een eiland om zich te verbergen voor de oppergod Zeus en dat beviel haar zo goed dat ze voor altijd een eiland besloot te blijven.. Ik gok dat ze altijd al een verlegen typetje moet zijn geweest?

MUSIDES: *(grinnikt een beetje)* Hm, Pyrorna, je moet wel een beetje oppassen met het beoordelen van goden hoor. Voor je het weet komen ze klagen of wordt er een bliksemschicht op je hoofd gegooid. Al is dat tegenwoordig gelukkig zeldzaam geworden. Ik heb de indruk dat je je lessen goed geleerd hebt, dus ik denk dat een laatste vraag zal volstaan. Pyrorna, kan je mij vertellen over de bergen aan deze rand van de wereld? Hoe zien ze eruit en wie wonen er? *(wijst de bergen aan die op een eiland aan de westkant van de kaart staan)*

PYRORNA: Daar bevinden zich de tuinen van de Hesperiden, nimfen die de boom met de gouden appels bewaken. De gouden appels geven de dageraad zijn gouden gloed. Ooit was het ook de plek waar de Titaan Atlas de hemel moest ondersteunen als straf voor zijn aandeel in de strijd tegen de goden van de Olympos. Nu staan er twee enorme zuilen, neergezet door Herakles toen hij Atlas bevrijdde in ruil voor diens hulp bij het plukken van de appels als één van zijn twaalf taken. Er leefde ook een afschuwelijke draak, maar Herakles...

MUSIDES: *(vriendelijk en trots)* Dat is voldoende, Pyrorna. Ruim voldoende. Je hebt het prima gedaan. Je mag het lokaal verlaten en de volgende leerling naar mij sturen. *(PYRORNA staat op en loopt weg maar dan zegt MUSIDES nog wat)* Ben je straks bij de lezing van meneer Hoko? Ik weet zeker dat het de moeite waard zal zijn.

PYRORNA: (*enthousiast*) Jazeker, ik kan niet wachten!

Scène 3

Hoko

(We zien een spreker achter een kathedraal, op een verhoging. Het is een jonge man, maar hij leunt zwaar op zijn spreekgestoelte en ziet er gepijnigd uit. Hij heeft vele littekens, schrammen en andere geheele kwetsuren op zijn gezicht en handen. Hij ziet er verder ook mager en ziekelijk uit. Dit is HOKO. Rondom hem staan diverse mensen waaronder MUSIDES en PYRORNA aandachtig en gefascineerd te luisteren.)

HOKO: ...en hoe pessimistisch deze kennis ons ook mag maken, hij klopt: de hele schepping zal op een bepaald moment verdwijnen en plaatsmaken voor een nieuwe schepping; mogelijk beter, mogelijk slechter maar hoe dan ook *anders*. De goden zelf kunnen dit niet voorkomen want zij zijn zelf alleen maar onderdeel van de kosmos en kunnen het noodlot ervan niet tegenhouden. (*MUSIDES steekt een hand op en vermoeid laat HOKO hem het woord nemen*)

MUSIDES: Hoe kan het dat de goden dat niet kunnen? Is Zeus niet heer en meester van...alles? (*wat verontrust*) Verder praat... u... heel stellig, hoe zeker bent u van de juistheid van deze afschuwelijke voorspelling?

HOKO: (*diepe zucht, onduidelijk is of die van vermoeidheid, pijn of ergernis is*) Zoals ik al eerder zei, ben ik er zeker van. Helaas hebben de goden zelf mij de kennis gegeven om de kosmos te doorgronden en zo de nutteloosheid van het bestaan te begrijpen. De kosmos zal sterven zoals elk wezen sterft, dat is noodzakelijk. Ik heb het begrepen van Ananke, de Noodzaak, zelf. Haar wil is voor mij zichtbaar in de lucht en proefbaar wanneer ik hem inadem. Zeus is slechts onderdeel van die kosmos. Vergelijk zijn rol met die van de leider in een kudde schapen. (*verontrust geroezemoes onder de toehoorders*) Binnen de kudde bepaalt die wat er gebeurt maar uiteindelijk zijn er grenzen waarbinnen de kudde zich mag bewegen. Er zal ook een moment komen dat van buitenaf bepaald wordt dat de kudde moet verdwijnen of verhuizen en dan heeft het leidende schaap

geen macht meer. Net zo is het met Zeus. Wanneer onze wereld tot een eind komt, zal hij er niks aan kunnen doen. En dat einde zal niet heel lang meer op zich laten wachten.

MUSIDES: Bent u niet bang door de goden gestraft te worden voor wat u zegt? Er zijn veel mensen die zullen twifelen aan hen als ze beseffen dat...

HOKO: *(maakt een akelig geluid dat een lach zou kunnen zijn)* Nee. Ik ben al vervloekt door de goden en daarom reikt mijn begrip verder dan van wie dan ook terwijl ik nauwelijks honderd meter kan lopen. En daardoor weet ik ook dat ze slechts één vloek per persoon uit kunnen spreken. Ik ben niet bang en hoef dat ook niet te zijn. En nu wil ik rust en wat eten en drinken.

(HOKO laat zijn publiek verbouwereerd klappend achter terwijl hij, met hulp van een assistent, de verhoging verlaat en naar een stoel en tafel strompelt waar hij zwaar vermoeid zitting achter neemt en wat te drinken krijgt. De toehoorders vervallen in onderlinge gesprekken over de weinig opbeurende boodschap van HOKO maar PYRORNA loopt na enig twifelen op hem af.)

PYRORNA: Mag ik hier bij u komen zitten, meneer Hoko? *(de jonge man knikt vermoeid en even zitten ze in stilte samen terwijl ze wat drinken)* Gaat het een beetje met u?

HOKO: Alles aan mij is of gaat kapot terwijl ik nog maar 18 jaar oud ben. Ik hoop dat je me geen kus komt geven want de spanning daarvan zou fataal kunnen zijn. Het gaat binnen die grenzen best wel goed. Te meer omdat jij nu hier naast me zit...um...?

PYRORNA: Mijn naam is Pyrorna Boemerang. Waarom bent u blij dat ik naast u zit?

HOKO: Omdat jij niet gespannen bent en geen geruststellingen wil. Alle andere mensen in deze agora maken zich grote zorgen en vrezen voor hun kleine bestaan, maar jij lijkt nergens last van te hebben. Mooie naam trouwens, Pyrorna, vuurvogel...en 'Boemerang', tsja, um, het heeft zo zijn charme, denk ik?

PYRORNA: Daarover verschillen de meningen. Maar goed, als ik zo vrij mag zijn, Degrastison Hoko heeft ook wel een, um, charme? En wat betreft die geruststellingen: waarom zou ik daarnaar zoeken? Als ik het zo begrijp, vertelde u ons dat de wereld zal verdwijnen, zo van het ene op het andere moment. Als dat zo is, dan lijkt dat me pijnloos en snel.

HOKO: Dat zal nog moeten blijken, maar het lijkt me goed mogelijk.

Zo als jij erover denkt, doe ik dat zelf ook, in ieder geval. Ik vind het óók niet erg. Je kan het je vast voorstellen dat ik niet bepaald dansend door het leven ga en dat een snel, onmerkbaar einde me niet tegenstaat.

PYRORNA: Het leven is niet makkelijk. *(het blijft even stil en PYRORNA kijkt HOKO verwachtingsvol aan, maar deze reageert niet)* In mijn geval...is het sinds kort een leven als wees. Mijn ouders zijn op zee gestorven, schipbreuk. Ik ben enig kind en zij waren het ook. Ironisch genoeg was ik zelf als kind bijna verdronken, ik overleefde een bezoek aan een strand maar ternauwernood. Ik mag mezelf gelukkig prijzen dat ze goed genoeg voor me gezorgd hadden...om mezelf een paar jaar te kunnen onderhouden en mijn school af te kunnen maken. Daarna zal ik toch echt moeten trouwen. *(lacht als een boer met kiespijn)* Hopelijk met een niet al te lelijk of stom iemand. *(even stil)* En anders moet ik maar leren hoe ik mezelf als man voor moet doen.

HOKO: Dat spijt me voor je. *(blijft een poosje stil en lijkt na te denken over iets terwijl PYRORNA somber voor zich uit kijkt)* Zal ik je iets geruststellends zeggen?

PYRORNA: Is het iets dat klopt? Holle frasen heb ik niks aan.

HOKO: Het klopt zeker. Gezien je verdriet en je zorgen zal het je echt gerust stellen.

PYRORNA: Nou, wat is het?

HOKO: De wereld zal over een week ophouden te bestaan en je zorgen dus ook.

Scène 4

Zeus' kantoor

(ZEUS zit op zijn troon met voor hem een stoel en een tafel/bureau met papierwerk erop. Hij kijkt enkele keren naar de stapel, pakt die op...en legt hem vervolgens met ergernis weer weg. Hij straalt uit niet aan zijn papierwerk te willen beginnen en zich te ergeren aan dat het überhaupt moet gebeuren. Dan wordt er geklopt. ZEUS gaat direct aan tafel zitten, slaat de papieren open en doet alsof hij al een poos hard aan het werk was. HERMES komt binnen. Hij oogt wat nerveus)

HERMES: Gegroet vader, um, ik wil uw aandacht op iets vestigen...

ZEUS: Ik heb het druk, Hermes, heel druk. Is het dringend?

HERMES: Niet per se dringend maar...

ZEUS: Dan kan het wachten. Ik heb meer te doen. (*maakt een gebaar dat HERMES moet vertrekken, maar deze aarzelt wat en blijft staan*) Jongen, je staat er nog steeds. Je bent boodschapper van de goden dus aan je vermogen om snel te handelen, zal het niet liggen. Als je bericht niet dringend is en ik je weggestuurd heb, waarom sta je hier dan nog? De laatste keer dat dat gebeurde werden we aangevallen, zeg me dat dat nu niet het geval is, alsjeblieft.

HERMES: We worden niet aangevallen, nee.

ZEUS: Dat scheelt. Ik heb al te lang niet meer getraind met de bliksemschichten en Herakles is ook niet meer wat hij geweest is. Heb je gezien hoe lui en vadsig hij is geworden sinds hij gescheiden is van Hebe? Je kan amper verlangen van hem dat zijn aanwezigheid de doorslag geeft in een nieuwe strijd tegen de Giganten. (*even stil*) Je gaat me toch niet vertellen dat de Giganten ontsnapt zijn hè?

HERMES: Nee, voor zover ik weet liggen die allemaal nog onder hun vulkanen. Nee, ik kwam voor iets anders...kan u zich nog herinneren dat u de familie Hoko vervloekte?

ZEUS: Nee. Ik vervloek zo veel mensen, dat weet ik niet meer.

HERMES: Het was desalniettemin een interessant geval, u vervloekte hen met dat hun kind talloze gebreken zou hebben maar wel over een enorme intelligentie en perceptie zou beschikken...

ZEUS: Nou? Prima toch?

HERMES: Het is inmiddels 18 jaar geleden en de ouders zijn diep ongelukkig...

ZEUS: Goed zo.

HERMES: Wel, ja, maar het is zo dat die jongen wel érg veel blijkt te snappen en te doorgronden. Hij begrijpt dingen, vader, oppergod...hij begrijpt en weet daardoor meer dan wijzelf. Het is toch wel zorgelijk dat een mens goddelijke kennis, nee, boven goddelijke kennis heeft...?

ZEUS: Wat doet hij er mee dan?

HERMES: Hij geeft les over de fundamenteën van ons heelal, hij praat over de eindigheid ervan, hij doceert over de grenzen van goddelijke macht en de tijdelijkheid van...de goden zelf. Hij ondermijnt uw gezag met zijn kennis, vader.

ZEUS: Zijn we daar nou echt van onder de indruk? Je overdrijft, Hermes. Gewoon een bliksemschicht op zijn giechel en dan piept hij wel anders. Ik heb nog nooit een smeulende hoop as horen praten, in ieder geval. Jij wel? Zeg de cyclopen dat ze een extra sterk exemplaar smeden en dan regel ik het wel.

HERMES: Die tijden zijn voorbij, vader. U kan niet meer zoals vroeger bliksemschichten gooien op iedereen die u niet aanstaat. De mensen zijn kritischer. Zwevende gelovigen, ze lopen zo naar een andere god toe, eentje die niet bestaat, liefst, want die gooit ook geen bliksemschichten.

ZEUS: Hoezo kan bliksemschichten gooien niet meer? Dat doe ik elke week! Vorige week nog, toen liet Apollo me nog een naam van een schurk uit de grabbelton halen en ik mocht die persoon vervolgens zo een schicht op zijn sodemieter gooien! FLITS! BOEM! (*grinnikt tevreden*)

HERMES: Ach ja, Flits-de-week-weg...hm, ja, eigenlijk...

ZEUS: (*raakt geërgerd*) Wat eigenlijk? Hoezo eigenlijk? Wat bedoel je eigenlijk met eigenlijk? Zeg op!

HERMES: Nou, ik had eigenlijk gedacht dat u wel zou hebben begrepen dat...

ZEUS: Wat? Wat zou ik hebben begrepen?!

HERMES: (*klein stemmetje*) Dat het allemaal nep was, pap... nepnamen...losse flodders...om u een pleziertje te gunnen...

ZEUS: (*boos*) Nepnamen? Om mij een pleziertje te gunnen? Ga je me nou vertellen dat ik elke keer in de maling genomen ben en dat ik niet met echte bliksemschichten heb gegooid? Waar kwamen dan die flitsen en knallen vandaan?

HERMES: De cyclopen zijn tegenwoordig heel handig met die schichten...die mannen hebben wel wat bijgeleerd in de afgelopen eeuwen hoor.

ZEUS: (*raast*) Ze zijn een stel oplichters! Eénogige verraders! Renegaten! Charlatans! Wat een stelletje, stelletje, stelletje.... zoons van parkeerwachters! Ze zijn met zijn allen samen nog te

stom om...de vaders en de zoons zijn samen nog niet slim genoeg om...om... *(denkt even na terwijl hij iets bijkomt om dan opeens heel kalm maar duidelijk boos te vervolgen)* En wie heeft die truc eigenlijk bedacht, Hermes, god van... handelsreizigers, dieven en oplichterij, vertel me eens jongen, wíe heeft die truc bedacht om zijn oude vader voor gek te zetten?

HERMES: *(heel beschaamd)* Wel um, datte, wassum...ik.

ZEUS: Natuurlijk was jij het! Hoe kon ik zo dom zijn? Bassios Zakkenwassios, Greipa Portemonneia, Poepopdestoepo, Alkoholikus, Sladeropo, Meika Selfvereika, Korri Tzitnisnorri, Yoro Verstorro...ik had er dwars doorheen moeten kijken, die namen waren allemaal te mooi om waar te zijn.

HERMES: Pap, het spijt me, ik...

ZEUS: Uit mijn ogen!

HERMES: Maar...die Hoko-jongen...?

ZEUS: Wat kan mij dat interesseren?! Je hebt me voor aap gezet! Toen ik Momos verbande van de Olympos omdat hij de andere goden bespote, had ik nooit verwacht dat één van mijn honderd bloedeigen zoons me pas echt belachelijk zou maken! Verdwijnt! *(HERMES staat op het punt af te druipen wanneer ZEUS zich bedenkt)* Nee. Weet je wat? Jij mag hier aan deze tafel komen zitten en jij mag eens deze hele boekhouding van het oppergodschap op je nemen én jij mag iets bedenken om aan die jongen te doen, meneer Ik-verzin-een-list-om-mijn-vader-voor-aap-te-zetten-omdat-bliksemschichten-gooien-echt-niet-meer-kan! Verzin maar iets moderns dat wél kan. Ik ben een poosje op een sabbatical, da's ook modern! Tabee!

(ZEUS af)

HERMES: *(gaat onwennig aan de tafel zitten en begint na te denken)* Bliksemschichten kunnen niet meer, al helemaal niet op een populaire spreker. Een vloek voor hemzelf dan? Nee, dat zou een zwaktebod zijn en hij is al eens vervloekt, we zouden de boodschap geven dat we bang voor hem waren. Ik móet wat verzinnen...

Scène 5

Op een missie

PYRORNA: Een week? Dat is wel héél snel!

HOKO: Het duurt anders nog verdraaid lang als je op elk moment enorme pijn hebt en om het minste of geringste al een bot kan breken. Wat mij betreft was het 18 jaar geleden al gebeurd... Trouwens, jij wilde toch dat het snel over zou zijn?

PYRORNA: Niet zó snel! Ik wilde wel eerst nog wat dingen doen en afmaken. Ik wilde nog eens de Okeanos zien. Ik wilde nog eens iets van een stom iemand lenen en dat dan niet meer teruggeven. Ik wilde nog eens rollebollen in een bloemenwei tussen de grutto's en de leeuweriken. Ik wilde nog worstelen. Ik wilde nog eens een god ontmoeten. Ik wilde nog eens iemand flink beduvelen...dat kan allemaal niet in een week!

HOKO: Een kwestie van planning, toch? Als je nu begint en er tegenaan gaat, kan je over drie dagen al klaar zijn.

PYRORNA: Je moet wel tijd hebben om ervan te genieten en het goed te doen, ik wil het niet allemaal afraffelen, zo van 'ik ga nu heel hard bidden dat een stomme god met mij gaat rollebollen door een bloemenwei aan de kust van de Okeanos om vervolgens zijn vliegende sandalen te lenen, die niet meer terug te geven en dan vervolgens nog vier dagen te hebben voordat de wereld eindigt'. Nee, ik wil al die dingen goed doen en van ze kunnen genieten. Een week tijd daarvoor, dat is echt belachelijk. En dan heb ik het nog niet eens over alle andere dingen die ik wil doen maar die ik nog niet bedacht heb of me nu niet kan herinneren.

HOKO: Je hebt een week, niet drie dagen?

PYRORNA: Nog steeds veel te kort, zei ik toch? Nou bedankt, nu vind ik mijn bestaan te deprimerend en te kort tegelijk.

HOKO: Het hoeft geen week te zijn. Zelfs geen twee weken.

PYRORNA: Hoezo? U zei dat...

HOKO: Zeg maar 'je'. Nu ik je dit geheim heb verklapt, ben je de persoon met wie ik het intiemste ben geweest wat betreft persoonlijke ontboezemingen. Maar ik bedoelde te zeggen dat die week tijd niet definitief hoeft te zijn.

PYRORNA: Hoezo?

HOKO: Ik zie ook in dat er een manier is waarop dit te stoppen valt. Dat wil zeggen: uit te stellen, al weet ik niet voor hoe lang. Ik kan zien en begrijpen wat ís maar niet wat kan zijn. Ik besef ook dat die manier bestaat, maar ik weet niet wat die is. Misschien is het de moeite waard om erachter te komen.

PYRORNA: Dat zou ik potverdikke denken! Zelfs al kan daarmee het verdwijnen van de wereld maar een week uitgesteld worden, dan heb ik in ieder geval meer tijd om mijn *bucketlist* af te werken en dat is winst.

HOKO: Je zou het niet doen om alle anderen te redden?

PYRORNA: Hm. (*denkt even na*) Niet in de eerste plaats, nee. Ze zouden niet merken dat ze opeens verdwijnen toch? Ik weet dat jij er niet meer wil zijn en dus niet op die extra tijd zit te wachten maar... een week geeft me ook de tijd om je te overtuigen van dat de wereld de moeite van het langer laten bestaan waard is.

HOKO: En ga je dan jezelf daar ook van proberen te overtuigen?

PYRORNA: Waarschijnlijk niet, maar het zou heerlijk en heerlijk naïef zijn. Wat denk je dat de manier is waarop dit alles te stop...nou ja, uit te stellen valt?

HOKO: Ik kan alleen zien dat de kosmos zal eindigen doordat deze op het eind van zijn levenskracht is en dat het mogelijk moet zijn die levenskracht aan te vullen. De manier waarop dat dan zou moeten gebeuren, ken ik niet.

PYRORNA: Maar je wil die nu wel kennen, toch?

HOKO: Wel...

PYRORNA: Dat hadden we net afgesproken. Nu zullen we het uitzoeken ook, meneer Hoko.

HOKO: Al zou ik willen, mijn assistent wil dat niet. Ik kan niemand dwingen om mij op sleeptouw te nemen naar wie weet waar om mij te helpen mezelf op te offeren. Want ik weet misschien niet precies wát me te doen zou staan om de wereld te redden maar ik weet wel al dat er gereisd zal moeten worden en dat er een bloedoffer geleverd zal moeten worden. Ik ben bereid mezelf dan te offeren - hoeveel heb ik überhaupt om voor te leven? - maar ik kan van niemand verwachten dat ze...die persoon...mij daarbij zal helpen wanneer het moment daar is.

PYRORNA: Wie zegt dat er zo'n offer nodig zal zijn?

HOKO: Je maakt nieuw leven door ander leven te offeren, het is hoe mensen in leven blijven, het is hoe dieren voort blijven bestaan en zelfs planten leven uiteindelijk slechts door de aarde om te zetten in hun eigen materiaal. Je creëert nieuw leven door ander leven te vermorzelen.

PYRORNA: Wel, zonnestraaltje, dat kan dan wel zo zijn maar dan nog beloof ik je bij deze dat ik aan je zijde zal staan tot het bittere eind.

HOKO: Ik heb verzorging en ondersteuning nodig. Geef je me die? Sta je aan mijn zijde wanneer ik je zal vragen mij te doden? Sta je aan mijn zijde tot aan de dood?

PYRORNA: Tot daar voorbij als het nodig is. Ik heb niks om voor te leven. Je geeft me het grootste en beste doel dat er is wanneer je mij toestaat aan je zijde te staan...als je het tenminste aandurft om samen onze wereld te redden.

(HOKO blijft stil en denkt na terwijl PYRORNA hem strak maar hoopvol aankijkt. Hij kijkt haar enkele keren duidelijk twijfelend aan. Dan zucht hij)

HOKO: *(berustend)* Ik denk niet dat je 'nee' zou accepteren, wel?

PYRORNA: Nee. Dan zijn we akkoord. *(ze blijft HOKO even stil aankijken)* Wat doen we nu?

HOKO: We zijn op Lemnos en, ik geef het toe, niet voor niks. Je zal namelijk gaan worstelen.

(licht uit)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto